Vera Popova, una pionera de la química russa

written by María Sol Antolín | 17 d'October de 2026

Vera Popova va nàixer el 17 de setembre de 1867 a Sant Petersburg. Va créixer en una família que concedia gran importància a l'educació. El seu pare, professor de cirurgia, i la seua mare van decidir educar a casa a Vera i als seus dos germans durant els seus primers anys. **En 1878, va ingressar en un institut i va continuar allí una formació que prompte la portaria cap a la ciència.**

Vera Popova va destacar com a estudiant i va tindre l'oportunitat de **formar-se en diferents centres abans de començar a treballar en els laboratoris de l'Acadèmia de Ciències de Rússia i de l'Acadèmia Militar Quirúrgica.** Aquella experiència va resultar fonamental per a consolidar la seua vocació científica. En 1889 va viatjar a Suïssa per a **doctorar-se en química per la Universitat de Ginebra,** una decisió que reflectix tant la seua ambició acadèmica com les dificultats que trobaven moltes dones per a desenrotllar una carrera científica al seu país.

Després d'obtindre el doctorat, **va tornar a Rússia i va començar a ensenyar química en un centre femení.** Prompte va destacar com a professora i conferenciant, però la seua activitat no es va limitar a les aules. També **va escriure llibres de text sobre química bàsica i va publicar articles científics, contribuint així a acostar el coneixement**

científic a noves generacions d'estudiants.

En **1895 va contraure matrimoni amb el general Jacob Kozmich Popov,** director d'una planta militar d'acer. El seu marit va donar suport a la seua dedicació a la ciència i, seguint els seus desitjos, va fer construir per a ella un laboratori. Allí Vera va poder continuar les seues investigacions mentres vivia en un fort militar. **Al seu treball científic se sumaven altres inquietuds: va estudiar les abelles i va cultivar la seua passió per la literatura.** Va arribar a traduir al rus obres de l'escriptor francés Guy de Maupassant.

A Vera Popova se li atribuïx la classificació de la dibencil cetona, una de les aportacions associades al seu breu però intensa trajectòria científica. No obstant això, la seua carrera va acabar de manera tràgica. **En 1896, amb tot just 28 anys, va morir en el seu propi laboratori a conseqüència d'una explosió.**

La seua defunció va ser arreplegada per publicacions científiques russes i internacionals, que van reconéixer la trajectòria d'una dona que havia aconseguit obrir-se pas en un àmbit dominat pels hòmens. **El seu marit va voler mantindre viu el seu llegat i va crear un fons destinat a facilitar que altres dones russes pogueren accedir a estudis científics.** D'esta manera, la història de Vera Popova no va quedar reduïda a la d'una investigadora que va morir prematurament, sinó que també es va convertir en la d'una dona la trajectòria de la qual va ajudar a ampliar l'espai de les dones en la ciència.

Este article va ser publicat el 10 d'octubre de 2026 en Diari Feminista

Imatge: Wikipedia